

ცხლისათვის, რათა კიდევ გვეღიროს-
ბოდეს ამ ჩვენს კუთხეში თქვენი ნა-
ხე და სალამი.“

მეორე დღეს, 28 ივლისს, სადილ-
ზე მღვდელი ვლ. ბოჰორიშვილი
ლექსით მიხსალდა.

ქრებლოში შეხვედრისას თ. ქაი-
ხოსრო გელოვანმა უთხრა შემდეგი
ლექსი:

„მცხოვანი მწირი
დიდებულ მგოსანს
კრძალვით მოგიძღვნი
თაყვანის ცემას.

გილოცავ გვირგვინს
წყალობისას,
ნუკოვს ზეკიურ
შენი ნიჭისას.

შენ გააღვიძე მძინარე ვრო,
შენ შთაბერე მას ფხიზელი სული,
მისთვის თაყვანს გცემს შობილი ვრო
შენით ფენიქსებრ განახლებული.

გამოიფხიზლა შენმა სამშობლომ
შეიგნო შენი ღიადი ღვაწლი;
იხარე სულით, დილა მგოსანო,
რომ შეასრულე შენ შენი ვალი.“

რაჭის საზღვართან მდ. ასკის
ხიდან მოგება მგოსანს რაქიდან 40
ცხენოსანი განურჩევლად წოდებისა
და მოსწავლე ახალგაზრდა. მორ-
აბული-მოკაზმულ კამარაზე ჩამოკიდ-
ებული იყო აკაკის სურათი, აქ მტრი
შეჩერეს და მგოსანს მიმართა მღვ-
დელმა **ლონგინოზ ქიქვიძე** შემდეგ
სიტყვით:

„მობრძანდი ძვირფასო სტუმარო!
ბუნებით მდიდარი, მაგრამ ბედის ანა-
ბარად რაქა დაღვრული სულით და
გულით გვეგებება გროგოლო ლიტურა-
ტორის გამოსკროვნიტელ მგოსანს
დ თქვენი მობრძანების დღეს სთვლის
უფრენიერებს დღითა რიცხვი, დარ-
წმუნდით, ჩვენო სასიკეთლო მა-
მულიშვილო, რომ ასეთივე ღრმა პა-
ტივისკებითა გამსჭვალული თქვენ-
დამი რაქის მკვიდრი, როგორცთა
ყველა კოტათ თუ მეტად შეგნე-
ბული და ვადაგვარებისაგან შორს
მყოფი დანარჩენი ჩვენი მოძმეები,
ამიტომაცა, რომ ჩვენსა თუ არა ხმა
შესახებ თქვენი მობრძანებისა, გულ-
წრფელი მხიარულება გაეფუტა ჩვენს
არე მარეში და გულის ფანქვლით
მოვლოდა კაცი და ქალი, დიდი და
პატარა იმ სანეტარო წმას, ოდეს
იგი გახდებდა დიდი თქვენი ხილ-
ვისა, განე ეს გასაკვირვებელი? დღე-
ვანდელ დღეს რაქა პირველად
ელისა პირისპირ იხილოს ის, რომ
მელსაც მამულისადმი სამსახური გა-
უხუნია სათაყვარო საქმედ და დლი-
დან საზოგადო ასპარეზზე გა-
მოსვლისა ერთგულ დარჯად
უღვდა თავის ეროვნებას და
წმინდა სანთელით დნება სამ-
შობლოს სამსხვერპლოზე; იხილოს

ეს ბატონები მხოლოდ იმას აკეთებ-
დენ, რომ ერთი სახლოდან მეორეში
დადიან, სიმდენ და სქამენ. და ისინი-
ვე გაუსწორდნენ იმ გერბიელ სადი-
ლებს, რომელსაც სპობდენ.
გინა. მაგრამ დარწმუნებული ვარ
იმათთვის მაგვარი რამ არაფერი
გითქვამს?
გინა. (ღიღინებს) ხე, ხე, ხე! ჰო,
იმათაც ცოტაოდენის მოსმენა მოუ-
ხდათ.
ეკვ. როგორ? თვით კამერგერბ-
საც?
მაილ. იმათაც მოხდათ. (თითქმის
უნებლიედ) მეორე ჩამოვარდა ლაპარ-
აკი ტუკის ღვინოზედ.
ეკვ. ტუკის ღვინო? მშვენიერი!
მაილ. (შეჩერდება) ჰო, ის ხან-
დისხან მშვენიერია ხოლმე, ე. ი. მე
მინდა ესთავა, რომ ყოველ წლის
ღვინო არ არის კარგი. ეს იმაზე
დამოკიდებული, თუ რამდენად ათ-
ბობდა მზე ამ თუ იმ წელში.
გინა. შენ ყველაფერი იცი, ჩემო
ეკვალ!
ეკვ. მაგაზე მოგივლიდათ ლაპარაკი?
მაილ. ვითომ დაიწყეს, მაგრამ
იმთ ჩქარა მოაგონეს, რომ კამერ-
გერბის შესახებაც ვმევე ითქმის:
არც იმათი ყველად წლის გამოცე-
მა კარგი.
გინა. რაგან არ მოაგონებ.
ეკვ. ხა-ხა-ხა! მიიღეს საუბრეზე!
მაილ. ჰო, პირდაპირ!
ეკვ. გიგე, გინა, ეს ამან კამერ-
გერბის უთხრა!
გინა. იმისთანა ხალხს, პირში?
მაილ. ჰო, მაგრამ შე არ მინდა,
ამაზე ილაპარაკო. ამისთანა საგნებ-
ზე არა ლაპარაკობენ. საერთოდ,
ყველაფერი, რასაკვირველია, შინაურ-
რულად, მეგობრულად იყო. ყველა
ისინი კარგი, სიმპატიური ხალხია.
რად უნდა მივაყენოთ შეურაცხე-
ლა? არა.
ეკვ. ჰა, მაშ ვერგე შიგ პირში მი-
ხალცი

ის, რომლის ჩანგის ქვრასაც სვე-
ლის ჩანგებთან ერთად იმედის სი-
ვებით აღუფრთოვანებია ჩვენი უსა-
მართლობით და თუთქული გული
და დამატკობელ ნექტარიით ჩას-
წყვეთებია ჩვენს სმენას, უთუოდ წი-
ნასწარ მეტყველებრივი სიტყვები,
რომ ზამთრისაგან დაიფრთხილი მო-
ვესწრებით გაზაფხულსა, ოღონდ კი
გამოვერკვიოთ საღათს ძილს, ვიც-
ნოთ მომაკდინებელი ძალი შარ-
ბათისა და შევისისხლობრკოთ
სულმნათი რუსთაველის ანდერძი
„სჯობს სიცოცხლესა ნაზრახსა, სი-
ვდილი სახელოვანი“.

ნება მიზობით, ჩვენი ერის სიამა-
ყვე, მოგმართოთ ერთი კალმოსი-
ნის სიტყვებით და ერთხელ მიილოთ
ჩვენი მადლობით აღსავსე გული
სახატოდ, რომელშიდაც გექნება სა-
მართლო, მონაწილეობა და სიყვარუ-
ლისაგან აღგებული, ჩვენი თაყვანის
ცემისა და დიდებისაგან უფურულო.
კეთილი იყოს თქვენი მოძახენა!“
(შემდეგი იქნება)

ლალო ბეგანელი.

P. S. პარასკევს, 27 ივლისს, ჩავე-
ბოთ დ. ონიშ; სორში მოგვებდა
300 ცხენოსანი, მათ შორის 25-მდე
ქართველი გზარეო, ყველა ეროვ-
ნულ ტანისამოსებში. 28 ვაიანათა
ნაღიში, მონაწილეობა მიიღო 300-ზე
მეტმა განურჩევლად, წოდებისა და
სარწმუნოებისა. 29 სადილის შემ-
დეგ დაგბრუნდით ონიდან ბარაკოსს;
30 ნაღივლით ხეივანკარაში; სადი-
ლად მიიწვიო მგოსანი მსოფლობე-
თურთ თ. დიმიტრი ყიფიანი. ამინ-
დი ხელს გვიწყობს; დაწერილებით
იქნება შემდეგ წერილები. **ლ. ბ.**

საუბარი აპაისთან.

გუშინ, შუადღის 12 საათზე გავე-
სტორე „თემის“ რედაქციისაკენ. იქ,
მ. გროგორ დიასამიძის ბინაზე ჩამო-
ხტა ჩვენი ძვირფასი მოხუცი აკაკი,
რომელიც გუშინ წინ დაბრუნდა რა-
ქა-ლენხუმში მოგზაურობისაგან.

გულის ფანქვლით შევედო ფეხი
ოთახში. უსაზღვრო სიყვარული მვი-
რფასი ჰგოსანისადმი არ მამდევდა
ნებას დამზიდებით ვყოფილიყავი.
აკაკის ძლიერ მხიარული გამოხე-
ყველება აქვს; მზე მოჰკიდებია. „სა-
ხალხო ვაზისთვის“ მხრივ მიულოცე
და ხანგრძლივი სიცოცხლე ვუ-
სურვე. აკაკიმ მადლობა მითხრა და
თავაზიანად გამიზიარა საგაზეთოდ
ზოგიერთი აზრი.
— როგორი შთაბეჭდილება დაგ-
რჩათ მოგზაურობიდან საერთოდ?
— განა შეიძლება აღწერა ჩემი აღ-
ტაცებისა და ყველა იმისი, რაცა ვნა-
ხე? ისეთი აღფრთოვანება იყო ყვე-
ლგან, რომ სისხარში მეგონა ვე-

შემდეგ ჩემ შენიშვნაზე, მზე მო-
გვიკიდებიათ, აკაკიმ ბრძანა:

— ყველანი მეუბნებიან, გაშავე-
ბულხარო. როგორ არ ვაგზავდებო-
დი, როდესაც საზღვრების დაწვე-
ბული, ე. ი. ქუთაისის გუბერნიას,
რომ ვაგვიდღით ონიშის ორივე
მხარეს ჩამეწყვიტებული იყო ხალხი:
„გაშას და აკაკის გაუმარჯეს“ ყვი-
რილით მეგებებოდნენ. მგეს სრული-
ად დამივიწყდა ყველაფერი და ქული
აღარც კი გამსხენებია, არ დამისუ-
რავს.

— ქალბები იღებდნენ მონაწილე-
ობას?

— ყველაზე სასიამოვნო ის იყო,
რომ ამ ზეიმში უმეტეს ნაწილად
გლეხობა იღებდა მონაწილეობას. ქა-
ლებიც და ბავშვებიც აუარებელი
იყო.

— თან ვახლდათ ვინმე აქედან წა-
ყოლილთა გარდა?

— რასა ბრძანებთ? საოცარი ის
იყო რომ მუდამ თანა მსდევდა ასი-
ორასი კაციდან შემდგარი ცხენო-
სანი. ონიშ რომ ჩაველით კი მგონი
ხუთასამდე კაცი ჩავყვავი. მივივრდა
სწორად, საღ შეიკრია აზდენი ხალ-
ხი ამ მუშაობის დღეებში, ვინ შეა-
ტყობინა?

— რასა ბრძანებთ ბატონო, რო-
გორ თუ რა უნდობათ. აკაკის ნა-
ხვას ელარსენი...

— მე პირდაპირ მცხენიან მავ
ფიქრისა. მე რომ არ ვყოფილიყავი,
სხვა რომ ყოფილიყო ვინმე ჩემ ალა-
გას, ჩემს აფრთოვანებას საზღვარი
არ ექნებოდა, მაგრამ მე რომ ვიყავი
მეტირებადა, მრცხვენდა.

— რასაკვირველია თქვენ არ ამ-
ბობთ ამას, მაგრამ მეცა და ყოველი
ქართველიც მგონი, დარწმუნებულია
რომ თქვენი დავაწლის დაფასება შეუ-
ძლებელია და ეს აღფრთოვანება
ხალხისა დამსახურებულია თქვენ-
გნით.

— არა, მე მგონია ამის ღირსი არა
ვარ, ეს გადაჭარბებულია. კიდევ
უკეთესი: მე მგონია, რომ ის გამო-
ღივებდა, რომელიც იქ იყო მე კი
არ მეკუთვინის ის სხვას ელის.

— როგორი შთაბეჭდილება მიი-
ღეთ რაქველებისაგან?

— რაქველები ქუა მძიმე ხალხად
მქონდა წარმოდგენილი. მაგრამ ჩემს
განცდივრებას და სინარულს საზ-
ღვარი არა ჰქონდა, როდესაც ბევ-
რი გლენკათაგანის სიტყვა საბერ-
ძნეთის ორატორებისა კი შეშურ-
დებდათ. მაგალითად ერთი მოხუ-
ცი ასოცი წლის იყო, ამასი
დარწმუნებული ვარ, რადგან სიტყა
ლევან დადიანს ვემსახურებოდი და
მას აქეთ სწორედ ასი წელია; ამ
გლენმა სიტყვა მითხრა და თქვა ამ
სახელში რომ ბრძანებდა იყო ყვე-
გრივოლ წერეთელს ეკუთვნოდა, შე-

მდე კი გოცირიძეს დარჩა, გრივოლ
წერეთელი იმდენად მკაცრი იყო, აი
გზას რომ ჰხედავთ, არცერთ თავად-
აზნაურს არ შეეძლო შინათ ყველა
ხელხედავადი კოცნიდნენო. სამჯერ
შემოიყვანა რუსის ჯარი და აწივრა
აქაურობა. მაგრამ ღმერთმა მომა-
სწრო, რომ ეხლა ამავე სახელში
გხედავთ გოცირიძეს წერეთელს მაგრამ, არა
ცუცხლითა და მზვილით მომავალს
არამედ ხალხის სიყვარულითა და-
ნდობით აღკურვილს, ქართველს
ხალხის მოკირანახულეს ტ მესვლურს.
ამაზე სანეტარო ჩემთვის რა იქნება.
შემდეგ და ეხლა თუ სიცოცხლე მო-
მესობა აღარად მიმანიაო.
(დასასრული იქნება)

**დიმიტრი ყიფიანი
გიორგაშვილის გეგ.**

დიდი ხანია, რაც შეუდექი გლე-
ხების ბატონ-ყმობისაგან განთავისუ-
ფლების მასალების ძებნას. მთავარ-
მართებელის არქივში, ტფილისის
დგებუტათა საკრებულოში ვიპოვე
ძლიერ საქრო და საყურადღებო
მასალები, რომლის შეწვებით დაე-
ბეჭდე „Нрествiяни встп ость въ
Знахавназъ, Т. I. Одесса 1912 წ.“
ში, როდესაც ამ წიგნს ვამზადებდი,
დავინახე, თუ რა დიდი შრომა მი-
უძღვის დიმიტრი ყიფიანს გლეხების
განთავისუფლების საქმეში. მაშინ
აზრი დამებდა ცალკე მონათავადა
მეძღვე დიმიტრი ყიფიანისთვის და
მასალები შევავარე. ამას წინად
„სახალხო ვაზეთში“ მოკლე წერი-
ლიც დაბეჭდე დიმიტრი ყიფიანის
წესახებ. არქივებში მუშაობის დროს
ნათლად დავინახე, რომ ბევრი მასა-
ლა, შესახებ დიმიტრი ყიფიანისა
სულ სხვაგან უნდა იყოს და ასეთი აღვი-
რები შევუძებნა, დიმიტრი ყიფი-
ანის მეგულები და დიმიტრი ყიფი-
ანის ოჯახი. შარშან წინ და შარშან
ზაფხულში მოვიწადინე ამ მასალები
წახვად და მითხრეს, რომ მობრძან-
დით დიმიტრი ყიფიანს სახელში და აქ
ნახავთ ყველაფერსა, ამასთან ისიც
მითხრეს, რომ დიმიტრი ყიფიანის
ბიოგრაფიის შედგენას თვით ოჯახ-
ში შეუძლებელია, და სხვა. მე დი-
მიტრის სთვლეში აღარ წავედი, ვი-
ნაიდან მასალას გულომდგინედ შე-
სწავლა უნდა, ამას დრო სჭირდება
და მე საქმარისი არა მქონდა. მასა-
ლების გადმოცემა კი არ მოისურ-
ვებს. შედეგს ვაზნაში ამოვიკითხე,
რომ დიმიტრი ყიფიანის ქალღვლის გა-
დაცემას თითქოს სასტორიო და სა-
ეთნოგრაფიო მუზეუმისათვის აპირე-
ბდნენ. ისე დატრიალდა საქმე, რომ
იძულებული შევიქნე დიდი მასალა,
უკვე შეგროვილი, შეემენახა მომავა-
ლისათვის. ეხლა კი ნ. შ. ყიფიანისა
ძლიერ საყურადღებო წერილი ბეჭ-
დეს; (სახალხო ვაზ. № 659), ნ. შ.
ყიფიანისა ბრძანებს: „დროა მას (დი-

მიტრი ყიფიანის ბიოგრაფიას) მო-
კიდოს ხელი მადლოვან და ამასთან
მის შემძლე ქართველთა, და კი-
დეგ ჩვენთვის იმ პირს, ვისაც გულ-
ში უქნეს ასეთი შრომის მიღება—
ბიოგრაფიის დაწერა, რომ რაც ი-
რამ აღმოჩნდება საქრო მასალა მის-
თვის—ყველაფერს მიიღებს. მე ჩემ
თვის არ ვთვლი იმ შემძლე ქარ-
ველად, რომელიც დიმიტრი ყიფიანის
სხოვის ღირს ბიოგრაფიას დასწერს,
მხოლოდ აღვნიშნავ იმას, რომ მე
ძლიერ მსურს გამოვაქვეყნო ის მა-
სალა, რომელიც მე მაქვს და რა-
საკვირველია ეს მასალა არც უნდა
დაიკარგოს. ვაქნებ, რა ამას მო-
მავალ ბიოგრაფს დიმიტრი ყიფი-
ანისას, ამასთან დაეყენ, რომ თუ ვინ-
მე იქისთვის შრომას, მაშინ ჩემ მა-
სალებს მას მივაწვდი, რათა რთუ-
ლად და ვრცელად დახასიათებული
იქნეს დიმიტრი ყიფიანის პიროვნე-
ბა. ჯერ-ჯერობით ჩემს გამოკლე-
ვაში ვრცელად და სავსებით შევეხე
იმას თუ რა დავაწლი მიუძღვის დიმი-
ტრი ყიფიანს ბატონ-ყმობის გაუქმებაში
საკართველოში.
აღესა, 30 ივლისი. **სიმონ ავალიანი.**

ალბანეთის აჯანყება

სტამბოლი. ალბანელებმა ისი ბო-
ლეტინაცისა, ბაიარმსურასა და რი-
ზა-ბეის მეთაურობით უსკიუბიდან
გასწიეს სალონიკისაკენ. აქაურ კო-
პუს ემბროსა შეაჩერეს ალბანელებს
მის ბრძოლაში.

სტამბოლი. როგორც ეტყობა, მო-
რავების სურვილმა გაიზარდა. სამი-
ნისტომ დეტლარაცია გამოიქცა სა-
დაც ამბოზს, რომ რეგოლუციის
დრომ გაიარა, იწყება მშვიდი ევო-
ლუციო. ცალკე ჯგუფებისა და პი-
რების შუღლი ჰლუპავს ქვეყანას და
ამისთვის ჩვენც შემოგვეგულ პო-
ლიტიკის მომხრენი ვართო. ამ დეკ-
ლარაციის შემდეგ ხმები კაბინეთის
კრიზისის თაობაზე მიწყნარდა.

სტამბოლი. სხვა სახელმწიფოთა
კონსულები სტამბოლში შევიხონენ
საკონსულოს. ვისთან იქნაწინაო საქმე
ამის შემდეგ, რადგან მთავრობა ალბა-
ნელების მეთაურებმა ჩაიგდესო. ალ-
ბანელებმა ველსიდან 80 კილომეტ-
რის მანძილზე წინ წაიწიეს. მათ
წინააღმდეგ გაიგზავნა 3 დივიზია.

სალონიკი. ალბანელების სალონი-
კისაკენ წაწივამ მთავრობა შეაშფო-
თა. ზოგიერთების აზრით, ალბანე-
ლებს მსურთ თავიანთი საზღვარი
გაფართოვონ, მეორეთა აზრით კი,
მათ სალონიკში შეგელა მსურთ, რათა
დასაჯოს ახალგაზრდა ოსმალთა კომი-
ტეტი და განთავისუფლონ აბ-
დულ-ჰამიდი. მთავრობამ უბრძანა მო-
ნასტრის კორპუსის უფროსს, სასტრ-
ი ზომები მიიღოს და არ მიუშვას
ალბანელები ბერანამდე.

ელვ. ლუდი მოგიტანო, მამა, იქ-
ნება ლუდი გინდა?

მაილ. არა, არ მინდა. არაფერი
არ მინდა... (შეჩერდება). ლუდი?
მგონი ლუდი რაღათაც ახსენე?

ელვ. (ფიცხლავ) ჰო, მამა, ცივი,
გამორილი ლუდი.

მაილ. კარგი... რახან შენ ვერ
გულით გინდა... მაინც და მაინც
ერთი ბოთლი მოიტანე.

გინა. მოიტა მართლა? ლუდი
ადამიანს როგორღაც დარდებს უფან-
ტავს. (ელვივი მიზრბის სამზარეუ-
ლოსკენ)

მაილ. (ლუმელითან გააჩერებს, უც-
ქერის, მერე გულზე მიიკრავს) ოჰ,
მღვბე ელვივი!

ელვ. (მზიარული და თვალ-ცრემ-
ლიანი) მამა, ძვირფასო მამა!

მაილ. მამა, ნუ დამიბზებ ავრე. მე
იქ ვიჯექი მდიდრულ სუფრახელ,
თავად ვსტკებოდი და ამ დროს შე-
ვიძინე... შევიძინე...

გინა. (მაგიდასთანა ზის) ავრე ნუ
ამბობ, ეკვალ!

მაილ. მაგრამ თქვენ ეს ჩემგან არ
უნდა გეწყინოთ. ხომ იცით, რომ
მაინც მიპირხარათ.

ელვ. (მოხევევა) ჩვენც გვიყვარ-
ხარ, გვიყვარხარ, უზომოდ გვიყვარ-
ხარ.

მაილ. და თუ ხანდისხან ვჯავრობ,
არ დაივიწყოთ, რომ მეც ადამიანი
ვარ, რომელსაც ადენი რამ საზრდა-
ნავი აქვს. (თვალს იწმინდა).

ამისთანა წუთში ლუდი არ მინდა,
მომეცი ისევ ფლეთა. (ელვივი მორა-
ბის წიგნთ-საწყობთან და ფლეთა
მოაქვს). გმადლობ. აი ეს სჯობს...

მაილ. და თუ ხანდისხან ვჯავრობ,
არ დაივიწყოთ, რომ მეც ადამიანი
ვარ, რომელსაც ადენი რამ საზრდა-
ნავი აქვს. (თვალს იწმინდა).

ამისთანა წუთში ლუდი არ მინდა,
მომეცი ისევ ფლეთა. (ელვივი მორა-
ბის წიგნთ-საწყობთან და ფლეთა
მოაქვს). გმადლობ. აი ეს სჯობს...

მაილ. არ მინდა ფლეთა! და სა-
ერთოდ არც რამ სიმზიარულე და
სიმპოვანე (დალის ადელვებელი)
სი, ჰო... მართლა... ხვალ დავი-
წყებ მუშაობას... ხელს ვეღარავინ
შემიშლის! ვიმუშავებ, სანამ ძალი
და ლინე შემიწვს.

გინა. აბა, ჩემო ძვირფასო, კარ-
გი ეკვალ, მაგის თქმა სრულები-
დაც არ მინდოდა.

საქართველოს აჯანყება

(მეორე დღე. სააგენტოსაკენ).
ფელიქსი. (მეორე დღე. სააგენტოსაკენ).
ჩვენს სოფელ გულაყთან გამოცემისას
შეტაკებამოქმედობისათვის დაი-
ბთან და განდევნა ყოზდავიდან. გი-
რულითა ერთი ჯარის კაცი. მიე-
რალ ფიდაროვს შეეჯყო, რომ ზო-
გიერთმა თემებმა დაიხიეს ფაგოლანის
მთავარ ქედისკენ და რაღასაჩვენ
ემუქრებინა. 28 ივლისს უზბად გას-
წია ფიდაროვა ჯარის ნაწილით მთე-
ლისაკენ, ალყა შემოარტყა და შეიპ-
ყრო შესხვეანები. მათი საქონელი
გაიარევა ხოფისაკენ. 27 ივლისს აუ-
ბულაყიდან გამოგზავნილი ჩერნო-
მორცლების მხვერავი რაზმი დე-
მეტრის ახლოს შეხვდა 60 შესხვეა-
ნელს. ესენი ცდილობდნენ მათთვის
აყუთლასაკენ გზა მოეკრათ. მალე
შახსვენელმა მიმავლათ კიდევ 150
კაცი. ჩერნომორცლებს მიეშველა
ერთი ასეული და სამი კამანდა მხვე-
რავებისა. ორი საათის სროლის შემ-
დეგ შესხვენილებმა ზურგი აქცი-
ეს ბარქედისკენ. მოკლულია მე-
ლორე კრამაროვი, ურიალნიკი და
სამი კახაკი; დაჭრილია სამის ტყე-
ვით ერთი კახაკი.

გენერალი ფიდაროვი სამხედრო მო-
ქმედებას მხოლოდ მაშინ განაგრ-
ძობს, როდესაც, პოლიკენი ტოლ-
მარევი საბოლოოდ დაამარცხებს
ხოჯა-ხოჯალონებს.

თავარი. შუგა-უდ-დოლევი ბა-
ლადის ნეჯფეს მუშტებიდებისაგან
მილო დღებმა, რომლითაც ხალხს
იწვევს სამშობლოს დამოუკიდებ-
ლობის დასაცვლად უტყვანდები-
საგან.

თიარანი. მთავრობამ განცხადა,
რომ იგი მზადა გამართოს მოთაბა-
რაკება ჯულფა—თავიზის გზის სა-
ზოგადოებასთან რკინის გზის გაყვა-
ნის თაობაზე. ამ გაზაზე და პატარა
შტოსიც ურპიის ტბისკენ.

მონგოლეთი

(4, 5 დ. 6 აგვისტო)
ცი-ციკო. უსახრობისა გამო მთა-
ვრობამ ვუბრუნდობს უარს უთხრა
გაწერტნილი ჯარის ახალ ბრიგადის
შედეგნახე.

ლენინური

(დუმიშთა პერიბ. სააგენტო)
4 აგვისტო
ს ა ლ ზ ე რ ა ბ ა რ ი დ
ბერილინი. ვარე შე საქმეთა მინის-
ტრის ცნობებით გერმანიის მთავრო-
ბა თანაფრძმოს გრაფ პერტხოლ-
დის წინადადებას ოსმალეთის საქმე-
ების თაობაზე.

ლენინური

გადა ვართ, ტკილად ვცხოვრობთ.
(უკრავს ფლიეტას. ამ დროს კარებს
დააკაუნებენ).
გინა. (აღგება) დაიკა, ეკვალ!
მგონი ვიღაც არის.

მაილ. (ფლეთას დასდებს წიგნთ
საწყობზედ) კიდევ. (გინა მიდის და
კარებს ალბს).

გრეგ. (გარედან) უკაცრავად.
გინა. (უკან დაიწევს) ახ!
გრეგ. აქა სცხოვრობს ფოტოგრა-
ფი ბანი ეკვალ!

გინა. დადი.
მაილ. (მიდის კარებთან) არ დაი-
შაღე, მაინც მოხვედი, გრეგერს. შე-
მოდი, რალა.

გრეგ. ხომ გითხარი, მოვალ-მეთქი.
მაილ. ჰო, მაგრამ დღეს... სტუმ-
რებს თავი გაანებე?

გრეგ. სტუმრებსაც და მამის სახ-
ლოსაც. სალამო მშვიდობისა, ქნო
ეკვალ, არ ვიცი, მცნობთ კიდევ, თუ
ველართ?

